

ZLOMENÁ HOKEJKA A JEJ DRUHÁ ŠANCA

V jednom malom meste žil chlapec menom Martin, ktorý miloval hokej. Jeho najlepšou kamarátkou bola jeho hokejka. Dlhé roky ho sprevádzala na každom zápase, tréningu, aj hre na zamrznutom jazere. Dostal ju od rodičov k narodeninám a veľmi ju mal rád. Hokejka mu vždy dobre slúžila, až kým neprišiel jeden osudný deň.

Martin sa rozbehol po ľade, naháňal puk a pripravil sa na strelu. Ako však buchol hokejkou o ľad, ozval sa nepríjemný praskavý zvuk. Hokejka sa zlomila napoly. Smutne ju zdvihol z ľadu a odložil bokom, mysliac si, že jej čas sa skončil.

Nechcel ju však vyhodiť. Jeho otec, ktorý bol zručný majster, navrhol, že by sa ju mohli pokúsiť zlepíť. Spolu našli silné lepidlo a zlepili hokejku späť. Martin neveril, či sa zlepená hokejka ešte dá použiť. Myslel si, že si už odslúžila svoje. Zavesil ju na stenu svojej izby ako pamiatku.

Čoskoro však prišla jar a ľad na miestnom klzisku sa roztopil. Hokejovú sezónu vystriedali dlhé slnečné dni a chlapci sa rozhodli, že začnú hrať hokejbal – obľúbený letný šport, kde namiesto puku používajú loptičku a namiesto ľadu asfalt. Martin si hľadal novú hokejku, ktorú by použil na hokejbal, ale žiadna mu nesesedela tak, ako tá jeho stará. Bol zvyknutý na jej váhu, držanie a špeciálnu zakrivenú čepel', ktorou vedel presne prihrávať a strieľať. Napokon sa rozhodol dať svojej zlepenej hokejke ešte jednu šancu. "Ak vydržala tvrdý ľad, určite zvládne aj asfalt," povedal si s úsmevom.

A naozaj, hokejka, ktorá prežila náročné hokejové zápasy a teraz aj letné zápasy hokejbalu, dobre slúžila a sa stala jeho neoddeliteľnou súčasťou.

Samuel Baruta 4. A